

[Hoff.]

I den Forbindelse kunde jeg føle mig fristet til at efterlyse noget lignende inden for Hæren som det, der ifølge Dagspressen er sket inden for Politiet, hvor man har forlangt, at hver enkelt Politimand skulde give en skriftlig Redegørelse for, hvad han havde foretaget sig i Tiden fra Politiets Opløsning den 19. September indtil Befrielsen. Noget lignende vilde være paakrævet og er maaske allerede krævet af Officererne for Perioden fra 29. August til Befrielsen.

Som det nu er omtalt her, skal der uddannes og indkaldes nyt Mandskab, og det bliver alt sammen bevæbnet og uddannet som Fodfolk, saa vidt jeg har forstaaet, fordi Hæren ganske mangler Materiel til andre Vaabenarter, først og fremmest Artilleriet. Jeg vil gerne i den Anledning have Lov til at spørge den højtærede Minister, hvordan Chancerne er for at faa Materiel, især til Artilleriet, om der eksisterer noget af det, Hæren havde før, og hvis der ikke gør det — hvad der maaske vil være en Fordel —, hvordan Chancerne er for at faa noget af det, vi har taget fra Tyskerne, og endelig hvordan det ligger med at faa nyt Materiel.

Til sidst vil jeg gerne sige — noget som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa —, at det var mig en stor Glæde i Forelæggelsestalen at se, at den højtærede Forsvarsminister taler om det Ansvar, som Arbejdsgiverne har over for de Mennesker, som bliver indkaldt. Jeg vilde ønske, at et saadant Ansvar over for en Mand, som, medens han er i en Arbejdsgivers Brød, bliver indkaldt til Hær eller Flaade, maatte blive lovfæstet i den kommende Hærorrdning paa en saadan Maade, at man ikke risikerer, at en Mand bliver arbejdsløs eller paa anden Maade faar væsentlige økonomiske Ulemper for sin Fremtid af at have været indkaldt.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Jeg takker de ærede Ordførere, der nu har haft Ordet, for den Tilslutning, de har givet de forelagte Lovforslag, og for den Velvilje, som de har vist over for Forslagene og de Bemærkninger, som jeg havde Lejlighed til at fremsætte, da jeg forelagde dem her i Tinget.

Til Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Westermann, skal jeg sige, at jeg meget gerne vil imødekomme Ønsket om, at man benytter Lejligheden til nu at indsamle Erfaringer med Hensyn til Anvendelse af Civilpersoner til Udførelse af Kontor-, Depot- og Arbejds-

tjeneste. I denne Forbindelse kan jeg svare det ærede Medlem Hr. Rager, at jeg tror i og for sig, at man ogsaa før i Tiden gerne har villet have en saadan Ordning fra militær Side. Naar man ikke i større Omfang har gennemført det før, kunde jeg tænke mig, det var, fordi Budgetterne var saa smaa, at man ikke mente at have Raad dertil, idet man vilde anvende alle de Midler, der var til Raadighed, til de militære Opgaver, som forelaa, og det er jo utvivlsomt billigere at anvende det værnepligtige Materiale til dette Arbejde end at anvende lønnet Personale udefra.

Til det ærede Medlem Hr. Nørskov vil jeg sige, at jeg naturligvis gerne fra Tid til anden skal give en Redegørelse til Finansudvalget om, hvordan den økonomiske Side af denne Sag forløber. Det er paa Forhaand ganske vanskeligt at danne sig noget Billede af, hvad dette vil komme til at koste. Vi ved ikke, hvor mange Mand vi kommer til at have inde i den Periode, her er Tale om, vi ved ikke, hvor store Udgifterne paa en Række af disse Punkter vil blive. Vi har dog i Ministeriet søgt at danne os et vist Overblik over det, et skønsmæssigt Overblik, som jeg paa den anden Side ikke vil hænges op paa senere hen, da det kun kan hvile paa visse Beregninger og Antagelser. Heraf vil det fremgaa, at vi regner med, at vi for Hærens Vedkommende vil komme til at anvende et Beløb af ca. 90 Mill. Kr. og for Flaadens Vedkommende et Beløb af ca. 35 Mill. Kr. til Løsningen af de Opgaver, der her forestaar. Dette er, set i Forhold til de ordinære Budgetter for Hær og Søværn, et forholdsvis stort Beløb, men alene den Prisstigning, der har fundet Sted, siden vi vedtog 1937-Loven, har sat Beløbene meget betydeligt i Vejret. Jeg maa tilføje, at for Hærens Vedkommende er i de 90 Mill. Kr. ikke iberegnet, hvad Etableringen af Kaserne og Anskaffelsen af egentligt Krigsmateriel vil komme til at andrage. Naar Beløbene har den her nævnte Størrelse, skyldes det, at vi skal have det store Antal Mand inde til Løsningen af de foreliggende Opgaver; de 20 000 Mand ved man jo koster pr. Manddag et betydeligt Beløb. Paa den anden Side staar dette Beløb paa ingen Maade i noget urimeligt Forhold til, hvad man i tidligere Perioder har brugt til Løsning af Opgaver af tilsvarende Karakter.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Rager for hans venlige Ord, og jeg haaber, det skal vise sig, at det ikke blot var Ord, jeg fremsatte heroppe fra Taler-